
Bozan, Muhammet Fatih-Murat Hanılçe (2021). "Gül Baba (Macaristan, Budapeşte) Hakkında Türkiye'de Yapılan Bilimsel Çalışmalar Üzerine Bir Bibliyografya Denemesi". *Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi (ASOBİD)*. S. 10, s. 267-288.

GÜL BABA (MACARİSTAN, BUDAPEŞTE) HAKKINDA TÜRKİYE'DE YAPILAN BİLİMSEL ÇALIŞMALAR ÜZERİNE BİR BİBLİYOGRAFYA DENEMESİ

A BIBLIOGRAPHIC ESSAY ON SCIENTIFIC STUDIES ABOUT GÜL BABA (HUNGARY, BUDAPEST) IN TURKEY

Muhammet Fatih BOZAN*
Tokat Gaziosmanpaşa Üni.
mfatihbozan@gmail.com

Doç. Dr. Murat HANİLÇE*
Tokat Gaziosmanpaşa Üni.
murat.hanilce@gop.edu.tr

Öz

Köklü ve kadim milletlerin önemli bir özelliği uzun bir tarihi geçmişe sahip olmaktır. Diğer bir özelliği de o tarihin içini dolduran maddi ve manevî değerlerinin ve kahramanlarının bolluğudur. Bunlardan mahrum birkaç yüzyıllık tarihi olan bazı nevezhur devletler ise bu ihtiyacı derinden hissettikleri için "hayâli kahramanlarla" dolu bir tarih inşa etmek için azami gayretler sarf etmektedirler. Bu çalışmanın konusunu teşkil eden Gül Baba, Türk tarihinin yüzlerce erenlerinden sadece birisidir. Dergâhını kurduğu Macaristan topraklarında halen ışığını saçmaya devam etmektedir. Türkistan'da yanan Ahmet Yesevî meşalesinin Anadolu'dan Balkanlara uzanan bu hattında bir "deniz feneri" olan Gül Baba'nın kimliği, inancı, ahlâkı, ülküsü, beşerî ve sosyal münasebetleri, Türk milletini temsil kabiliyeti ve tarihi şahsiyeti üzerinde daha fazla araştırma yapmaya ihtiyaç vardır. Bu ihtiyaç hem gelecek nesillere

* ORCID: orcid.org/0000-0002-0104-8896

* ORCID: orcid.org/0000-0003-0587-9336

tarih şuuru vermek açısından hem de milletimizin tarihteki müstesna yerini ve değerini ortaya koymak ve diğer milletlere tanıtmak açısından önemlidir.

Bu bibliyografya çalışmasında bugüne kadar Gül Baba hakkında yazılmış eserlerden tespit edilebilenlerin bir dökümü yapılmış ve Gül Baba'nın hayat hikâyesinden bazı kısa kesitler sunulmuştur. Bu bibliyografyayı genişletmek, ülkemizde ve başta Macaristan'da olmak üzere diğer ülkelerde yazılmış eserlere ulaşmak önemlidir. Gül Baba'nın kendisi kadar, yetiştirdiği kişileri de tespit edip o dönemde yaşatılan kültür ikliminin etki alanını ortaya koymak için yeni araştırmalara ve disiplinler arası çalışmalara ihtiyaç olduğu aşikârdır.

Anahtar Kelimeler: Gül Baba, Bektaşî, Macaristan, Budapeşte.

Abstract

An important characteristic of deep-rooted and ancient nations is to have a long historical past. Another characteristic of it is the abundance of material and spiritual values and heroes that fill that history. Some newly emerging states with a few centuries-old histories are destitute of these, and moreover, feel deeply the need for such characters, making maximum efforts to build a history full of "fictitious heroes". Gül Baba, who is the main subject of this study, is only one of hundreds of saints in Turkish history. His light is still shining in the Hungarian lands where he founded his dervish lodge. Gül Baba, who is like a "lighthouse" takes his fire from Ahmet Yesevi's torch in Turkestan, and stretching it from Anatolia to the Balkans needs more research in terms of his identity, belief, morality, ideal, human and social relations, ability to represent the Turkish nation and his historical personality. This need for more research is important both in terms of giving historical consciousness to future generations and in terms of revealing the exceptional place and value of our nation in history and introducing it to other nations.

In this bibliographic study, an itemized list is provided of the known works written about Gül Baba to the present day, alongside some short sections from his life story. It is important to expand this bibliography and to reach out to the works written in our country, and other countries, and most importantly Hungary. It is obvious that there is a need for new research and interdisciplinary studies to identify the people he affected which is as important as studying Gül Baba himself in order to reveal the influence of the cultural climate he lived in.

Key Words: Gül Baba, Bektashi, Hungary, Budapest.

Giriş

Bibliyografya eserleri bütün ilim camiası için her zaman ihtiyaç duyulan çalışmalar olmuştur. XVII. yüzyılda Kâtip Çelebi tarafından kaleme alınan “Keşfü’z Zunun” adlı bibliyografya türündeki eser, yüzyıllardır bibliyografya çalışmalarına olan ihtiyacı gösteren somut bir delil niteliğindedir. Daha somut örneklendirecek olursak binlerce eserin bulunduğu kütüphaneler, kitapların yerlerine dair bilgi veren veri tabanına nasıl muhtaç ise bibliyografya eserleri de aynı şekilde ilim camiasının muhtaç olduğu bir nevi veri tabanıdır.

Çalışmanın konusu olan Macaristan Budapeşte’de bulunan Gül Baba ve türbesi, Türkler ile Macarlar arasında yüzyıllarca kültürel ve mânevî bir bağ oluşturmuştur. Öyle ki Macaristan’da Gül Baba’ya duyulan ilgi Türkiye’den daha çoktur. Duyulan bu ilgi tarih, edebiyat ağırlıklı olarak çeşitli alanlarda Gül Baba’ya dair birçok eser verilmesiyle somutlaşmıştır. Muhsin Kadıoğlu’nun Metin Kayahan Özgül’den aktardığına göre Ahmet Hikmet Müftüoğlu, Rıza Tevfik’e yazdığı mektubunda Gül Baba’nın Macaristan’da çok meşhur olduğunu belirttikten sonra, onun için şarkılar, şiirler, hikâye ve romanlar yazıldığını, operalar bestelendiğini belirtmiştir (Kadıoğlu, 2014: 205).

Gül Baba gerek Macaristan’da gerekse Türkiye’de çok sayıda kültür ve sanat eserine konu olmuştur ve bu eserler, Gül Baba’nın manevî misyonunu günümüze taşıyor olması açısından büyük bir öneme sahiptir (Işık, 2012: 212). Fakat Macaristan’la kıyaslandığında Türkiye’de Gül Baba’ya dair eserler daha sınırlı kalmıştır. Bunun bir sebebi 1699’da kaybedilmesinden itibaren Türklerin Macaristan ve Gül Baba ile bağlarının uzun seneler kopuk kalmasıdır. Son yıllarda Türkiye’nin Balkanlara ve bölgedeki Türk mirasına ilgisinin çoğalması; bu meyanda Gül Baba türbesinin restorasyon çalışmalarıyla beraber gündeme gelmesiyle Gül Baba’ya Türkiye’de ilgi daha da artmıştır. Gül Baba hakkında yazılan eserleri birleştiren, konuya ilgi duyan araştırmacılara kolaylık sağlayan bir kaynağın olmaması bu çalışmanın yapılmasına vesile olmuştur.

Hazırlanan bibliyografya denemesinde türbesi Macaristan Budapeşte’de bulunan Gül Baba ile ilgili çalışmaların tümüne ulaşma gayreti gösterilmiştir. Yine de eksikliklerin olduğu ve bunların değerli oldukları şüphesizdir. Bu çalışmanın bir deneme olduğu ve Gül Baba’ya dikkat çekmek üzere hazırlandığı unutulmamalıdır.

1. Gül Baba ve Türbesi Hakkında

Gül Baba’nın doğum tarihi bilinmemektedir. Evliya Çelebi babasından naklen Merzifonlu olduğunu öne sürmüştür. Bununla birlikte, Gül Baba’nın asıl adı Cafer’dir. Isparta’nın Uluborlu ilçesi İlegüb köyündendir. Baba adı Veliyüddin’dir. Veli Baba Menakıpnamesi’nde *Gül Dede* olarak da zikredilen Gül Baba, Kanuni Süleyman zamanında Nemçe (Macaristan-Budin)’de şehit düşerek oraya gömülmüştür (Krş. Erdem, 1935: 271; Hanilçe, 2021; Bkz. Ek-1, 2 ve 3). Halen türbenin içinde bulunan bir levhada ise Budin’in fethinden birkaç gün sonra Eylül 1541’de, Aya Maria Mathias Kilisesi’nden bozma Fethiye Camii’nde cemaatle namaz kılarken vefat ettiği yazılıdır. Muhsin Kadıoğlu’nun Abdullah Uçman’dan aktardığına göre, türbede gömülü olan Gül Baba’ya ait kemiklerin 400 yıl çürümeden durduğu; bunların buldukları yerden çıkartılarak Macar kafatası mütehasısları tarafından incelemeye tabi tutulduğu ve incelemeden sonra Gül Baba’nın ince, uzun boylu bir ihtiyar olduğu belirlenmiştir (Kadıoğlu, 2014: 202). Bugün türbede bulunan levhada şu bilgiler yer almaktadır:

“Gül Baba 15. yüzyıl sonlarıyla 16. yüzyıl başlarında yaşamış şair bir Bektaşî dervişidir. Doğum tarihi bilinmiyor. Asıl adı Cafer’dir. Külâhında daima bir gül taşıdığı için “Gül Baba, Gül Dede” lakabıyla tanınmıştır. Evliya Çelebiye göre Merzifonlu, yeni belgelere göre de Isparta ili Uluborlu ilçesinin İlegüb köyündendir. 1531 yılında Kanuni Sultan Süleyman’ın daveti üzerine Budin’e gönderilmiş, bir tekke kurmuş, Bektaşî hoşgörüsü ile kısa zamanda Buda (Budin) halkının sevgilisi hâline gelmiştir. 1541 yılında 1 Eylül günü Budin Savaşı’nda şehit düşmüştür. 2 Eylül 1541 günü Şeyhülislam Ebussuud Efendi’nin kıldırıldığı cenaze namazına Kanuni Sultan Süleyman da katılmış, Budapeşte’de bugün türbesinin bulunduğu yere gömülmüştür. Türbenin bulunduğu tepeye “Gül Tepe-Rozsadomb” adı verilmiş, yanında Gül Baba Bektaşî Tekkesi

yaptırılmıştır. Bu tekke, 1686 yılında yıkılmıştır.” (Kadioğlu, 2014: 202-203).

Gül Baba'nın kişiliğini anlatan birçok söylence bulunmaktadır. Bunlardan birisi de 1663 yılında Türbe'yi ziyaret eden Evliya Çelebi'nin seyahatnamesinde yazdığı hikayedir. Evliya Çelebi'nin kâğıda aktardığı hikâyeye göre; Merzifonlu olan derviş Gül Baba, 2 Eylül 1541 tarihinde Fethiye Camisi'ne dönüştürülen Nagyboldogasszony (Meryem Ana) Kilisesi'nde kılınan ilk Cuma namazında vefat etmiştir ve cenazesine Osmanlı padişahı da katılmıştır. Derviş, Osmanlı sınırlarının manevî koruyucusu ve sembolik gözcüsü haline gelmiştir (Evliya Çelebi, 2013: 149-150; Bkz. Ek-4).

Macaristan'da Müslümanların varlığı ve Macarların İslam dini ile tanışmaları Türklerin Macaristan'ı fethettiği Mohaç Savaşı (1526) öncesine dayanmaktadır. Macaristan'daki Müslümanların dini ve edebi hayatında çeşitli tarikatların tekke ve zaviyelerin özellikle Budin'deki Bektaşilerin yoğunlukta olduğu görülmektedir (Namal, 2019: 122). Bektaşi dervişlerinden olan Gül Baba, Sultan Süleyman'ın daveti üzere 1531 senesinde Macaristan'a gelmiş ve Budin'in fethi (1541) esnasında vefat etmiştir. Vefatından sonra Budin Beylerbeyi Yahya Paşazade Mehmet Paşa tarafından 1543-1548 yılları arasında Gül Baba Türbesi ve hemen yanına bir Bektaşi Tekkesi yaptırılmıştır (Yılmaz, 2019: 164). Gül Baba Türbesi zamanla Budapeşte'deki Müslümanların bir araya geldiği bir yer haline dönüşmüştür.

Gelip geçen birçok yolcu ve fakiri üç gün barındıracak ve tekkenin masraflarını karşılayacak, buradaki dervişlerin ihtiyaçlarını giderecek birçok vakıf, Türk idaresi tarafından Gül Baba Zaviyesi Vakfına tahsis edilmiştir (Yılmaz, 2017: 539). Budin merkezinde, daha evvel Hristiyan din adamları ve mabetlerinin tasarrufunda kullanılan, çok sayıda ev, arsa ve bostanın, zaviyeye gelir olarak kaydedildiği görülmektedir. 4 Şubat 1581 tarihli Budin livasının nüfus ve hâsılatını ve Gül Baba evkafını içeren tahrir defterinde, Evkâf-ı Zâviye-i Gül Baba tasarrufuna Budin'de; bir kilise zemini, bir hane zemini, Kapukaya diye bir yer ve bir bostan zemini, yedi hâne, beş papazın hanelerinin bulunduğu bir zemin, bir keşişhâne, Kral Yanoş'un İlıcası yanında 4 hane ve

Galeta zemini akarat olarak kaydedildiği görülmektedir (BOA, TT.d, no:592, vr.5a; bkz. Ek-5 ve 6).

1686 yılında Budin'in Türk hâkimiyetinden çıkmasıyla beraber tekke aynı yıl yıkılmıştır. Türbe ise 1690 senesinde Cizvitler tarafından şapele çevrilmiştir. Cizvitlerin 1773 senesinde dağılmasıyla beraber önce Janos Thoma'nın daha sonra Müslümanların ziyaretine izin verilmesi şartıyla 1861'de Janos Wagner'in özel mülkiyetine verilmiştir. Sultan Abdülaziz dönemine kadar şapel olarak kalmıştır. Sultan Abdülaziz'in Avrupa seyahati dönüşünde teşebbüsüyle 1885 senesinde tekrar türbeye çevrilmiştir. Budapeşte'de 1926-27 yıllarında Başşehbender olarak görevli bulunan Ahmet Hikmet Müftüoğlu, türbeyle yakından ilgilenmiştir (Eyice, 1996: 229). 1914 yılında tarihi eser statüsü kazanan Gül Baba Türbesi 1962 yılından bu yana müze olarak ziyarete açık durumdadır.

Budapeşte'de Türk Dönemi'nden kalan dinî yapılar arasında günümüze ulaşan sadece Mimar Sinan'ın Macaristan'daki tek eseri olan ve daha sonra kiliseye çevrilen Mustafa Paşa Cami ile Toygun Paşa Cami (Yılmaz, 2015: 58) ve Gül Baba Türbesi olmuştur. 1987 yılında düzenlenen "Uluslararası Mimarlık Kampı" Gül Baba Türbesi'nin restorasyonu konusunda birtakım çalışmalarda bulunmuş fakat uygulamaya geçilememiştir. 2014 yılında Türkiye ve Macaristan arasında yapılan bir protokolden sonra Gül Baba Türbesi 2016 yılında TİKA tarafından restore edilmeye başlanmıştır. Restorasyon kapsamında Gül Baba Müzesi açılmış ayrıca türbenin onarımı ve çevre düzenlemesi yapılmıştır. 2018 yılında restorasyon süreci tamamlanmış ve ülke başkanlarının ortak katılımıyla tekrar ziyarete açılmıştır (TİKA: E.T. 10.05.2021).

2. Türkiye'de Gül Baba Çalışmaları

Herhangi bir alana dair basılı eserlerin fihristi niteliğinde olan bibliyografya çalışmaları, araştırmacıyla kaynaklar arasında bir köprü vazifesine sahiptir. Bu sebeple bibliyografya çalışmaları oldukça değerlidir ve bibliyografya bilgisi, her araştırma alanı için gerekli olmuştur. Karşılaşılan problemlerin çözümünde bibliyografik bilginin büyük katkısı vardır; hedefe sağlıklı ve hızlı ulaşımı sağlar (Beyhan, 2011: 368). Ayrıca daha önce araştırılmış

konuların çeşitliliği ve kapsamı hakkında bilgi sahibi olunması, çalışmanın niteliği açısından fayda sağlamaktadır.

Gül Baba Türbesini; 1551 yılında Budin'e gelen Georg Wernher, Evliya Çelebi ile çağdaş Alman seyyah Ottendorf tasvir etmiştir. Ayrıca Lambeck 1666'da, Edward Brown 1669-1671 yılları arasında, İngiliz gezgin Dr. Edward Brown 1673'te, Budin'in 1686 yılında Türklerden alınışına şahit olan İtalyan Zozeri, Gül Baba Türbesi'nden bahsetmiştir (Eyice, 1996: 229). Evliya Çelebi Seyahatnamesi ve Peçevi Tarihi'nde de Gül Baba hakkında bazı bilgiler bulunmakla birlikte, Gül Baba Türbesi'nde bulunan şahsın kimliği ile ilgili en geniş çalışma, iki ayda bir neşir olunan Tarih-i Osmani Encümeni Mecmuası'nın 1 Ağustos 1328 tarihli 15. cüzünde Osmanlı İmparatorluğu'nun Budapeşte başkonsolosu (Başşehbenderi) Rumbeyoğlu Fahreddin tarafından "Gül Baba" adıyla yayınlanmıştır (Kadioğlu, 2014: 203). Kadioğlu makalesinde Gül Baba hakkında yazılan bu eseri birçok açıdan tarihi belgeler üzerinden eleştirmiştir.

Yukarıda verilen bilgiler haricinde hazırlanan bibliyografya denemesinde, Gül Baba üzerine yapılmış çalışmalar aşağıda beş başlıkta sunulmuştur. Bunlar; kitaplar, süreli yayınlar, tezler, bildiriler ve ansiklopedi maddeleridir. Bir araya getirilen eserler bütün süreci kapsamaktadır ve bibliyografya Türkçe literatür taranarak oluşturulmuştur.

2.1. Gül Baba Hakkında Bilgi Veren Kitaplar

Gül Baba hakkında yazılan kitaplar tarih, din bilimleri ve edebiyat alanlarında çeşitlilik göstermiştir. Gül Baba'nın edebi, dini ve tarihi kişiliğinin çok güçlü oluşu farklı alanlarda eserlerin kaleme alınmasına müsaade etmiştir. Kitaplar incelendiğinde Macaristan'daki Türk mimari yapıları üzerine de ciddi eserler verildiği görülmektedir. Ulaşılan kitapların listesi aşağıda verilmiştir:

Aksüt, Ali Kemali (1944). *Sultan Aziz'in Mısır ve Avrupa Seyahati*. Ankara: Ahmet Saitoğlu Kitapevi.

Araslı, Altan (2009). *Avrupa'da Türk İzleri Cilt 3*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Aslıyüce, Erdoğan (2014). *Macaristan'da Gül Baba*. İstanbul: Yesevi Yayıncılık.

Ayverdi, Ekrem Hakkı (1979). *Avrupa'da Osmanlı Mimari Eserleri-Romanya-Macaristan*. C.1, İstanbul: İstanbul Fetih Cemiyeti Yayınları.

Çalışlar Yenişehirlioğlu, Filiz (1989). *Türkiye Dışındaki Osmanlı Mimari Yapıları*. İstanbul: Vakıflar Bankası Yayınevi.

Danışman, Zuhuri (1969). *Evlîyâ Çelebi Seyahatnamesi*. C.6, İstanbul: Zuhuri Danışman Yayınevi.

Evliya Çelebi (2013). *Günümüz Türkçesiyle Evliya Çelebi Seyahatnamesi*. (Haz. S. A. Kahraman-Yücel Dağlı). C. 6, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Gölpınarlı, Abdülbaki (1973). *Hurûfî Metinleri Kataloğu*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

Hanilçe, Murat (2021) (haz.). *Veli Baba Menakıpnamesi*. Ankara: Seyyit Veli Baba Sultan Kültür ve Turizm Derneği Yayını.

Kantar, Şefik (2016). *Günümüz Diliyle Gül Baba*. İstanbul: UKİD Yayınevi.

Kutay, Cemal (2012). *47 Gün Sultan Abdülaziz'in Avrupa Günlüğü*. İstanbul: ABM Yayınevi.

Moinar, Jozsef (1993). *Macaristan'daki Türk Anıtları*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

Noyan, Bedri (1996) (haz.). *Veli Baba Menakıpnamesi*. İstanbul: Can (Adil Ali Atalay) Yayınları.

Özel, Mehmet (1998). *Restorasyonu Dolayısıyla/Macaristan Budapeşte Gül Baba Türbesi*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Özgül, Metin Kayahan (1996). *Bîgâne Durmayın Aşinânıza, Müftüoğlu Ahmet Hikmet'in Mektup, Şiir ve Günlükleri*. Ankara: Milli Eğitim Basımevi.

Saral, İsmail Tosun-Emre Saral (2008). *Gül Baba ve Masalları*. Ankara: Türk-Macar Dostluk Derneği Yayınları.

Sevük, İsmail Habib (2013). *Tuna'dan Batı'ya*. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Tütüncü, Mehmet (2013). *Cezayir’de Osmanlı İzleri*. İstanbul: Çamlıca Basım Yayın.

Yılmaz, Mehmet Emin (2013). *Macaristan Budin’de Gül Baba Tekkesi ve Türbesi*. İstanbul: Çamlıca Yayınları.

2.2. Gül Baba Hakkında Bilgi Veren Süreli Yayınlar

Gül Baba’yı konu edinen süreli yayınlar çoğunlukla mimari ve dini perspektifte konuyu ele almıştır. Tarih alanında ise Gül Baba hakkında var olan soru işaretleri giderilmeye çalışılmıştır. Ulaşılan süreli yayınların listesi aşağıda verilmiştir:

Abdülhamitoğlu, Necip (1982). Budapeşte’deki “Gül Baba” Türbesi. *Türk Kültürü*, S. 233, s. 695-703.

Agoston, Gabor (1994). Macaristan’da Mevlevilik ve İslam Kültürü. *Osmanlı Araştırmaları Dergisi*, C. 14 S. 14, s. 4-8.

Agoston, Gabor, (1998). “Gül Baba Türbesi ve Tekkesi, Restorasyonu Dolayısıyla Macaristan Budapeşte Gül Baba Türbesi”, *Kültür Bakanlığı Yayınları*, s. 14-15.

Aslanapa, Oktay (1950). Macaristan’da Türk Abideleri. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi*, C. 1 S. 2, s. 325-346.

Erdem, Tahir (1935). Gül Baba. *Isparta Halkevi Dergisi*. C. 2 S. 13, s. 268-271.

Feher, Geza (1969). Macaristan’da XVI.-XVII. Yüzyıldan Kalma Türk Mimari Anıtları. *Önasya*, S. 45, s. 20-22.

Germanus, Gyula (1996). Gül Baba Türbesinde Düşünceler-I. *Tarih ve Toplum Dergisi*, C. 25 S. 146, s. 45-53.

Gündüzöz, Güldane-Hatice Dağlar (2020). Divan-ı Gül Baba’da Hurufilik Bağlamında Vahdet-i Vücut Nazariyesi. *İlahiyat Tetkikleri Dergisi*, C. 2 S. 54, s. 355-378.

Harp Mecmuası (1331). Yıl 1, S. 6, s. 83.

İşık, Neşe (2012). Macaristan’daki Mânevî Sembolümüz Gül Baba ve Hakkındaki Efsanelerden “Derviş Baba’nın Gülleri” Adlı Efsanenin Çözümlemesi. *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, C. 34 S. 99, s. 209-230.

Kadıoğlu, Muhsin (2012). Gül Kokusuyla Budapeşte'deki Türk Dervîşi Gül Baba'nın Huzurunda.... *Türk Dünyası Tarih ve Kültür Dergisi*, C. 51 S. 302, s. 31-37.

Kadıoğlu, Muhsin (2014). Kültürel Strateji Açısından Gül Baba Hakkındaki İlk Çalışma Rumbeyoğlu Fahreddin'in Makalesinin Yeniden Değerlendirilmesi. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S. 69, s. 201-222.

Kum, Naci (1936). Gül Baba'nın Elde Ettiğimiz Eserleri. *Isparta Halkevi Dergisi*, C. 3, s. 380-384.

Maden, Fahri (2013). Evliya Çelebi'nin Seyahatnâmesinde Bektaşî Tekke ve Türbeleri. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S. 68, s. 116.

Namal, Yücel (2019). I. Dünya Savaşı Yıllarında Türk-Macar Dostluğuna Bir Örnek: Macaristan'da İslamiyet'in Resmi Din Olarak Kabulü (1916). *Avrasya Etüdlere*, Yıl. 25, S. 55, s. 119-161.

Öztuna, Yılmaz (1967). Macaristan'da Bir Türk Dergâhı-Gül Baba. *Hayat Tarih Dergisi*, S. 10, s. 7-9.

276

Saral, İsmail Tosun (2004). Tarih Sürecinde Gül Baba Türbesinin İçine Genel Bir Bakış. *Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırmaları Dergisi*, C. 9 S. 30, s. 187-191.

Saral, İsmail Tosun (2005). Kalaylıkoz Ali Paşa Gül Baba mı?. *Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S. 35, s. 203-212.

Saral, İsmail Tosun (2006). Gül Baba ve Tahta Kılıcı. *Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırmaları Dergisi*, S. 35, s. 201-212.

Saral, İsmail Tosun (2020). Budin Gözcüsü Gül Baba, Viyana Gözcüsü Çerkez Dayı. *Düşünce ve Tarih Dergisi*, S. 75, s. 16-24.

Saral, İsmail Tosun (2004). Ignacz Kunos'un "Gül Baba" Masalı. *Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırmaları Dergisi*, S. 29, s. 189-196.

Saral, İsmail Tosun (2020). Anton Karl Fischer'in Gözünden Müslümanların Budapeşte'deki Kutsal Ziyaret Yeri Gül Baba Türbesi. *Turan Akademik İlim Fikir ve Sosyal Bilimler Dergisi*, S. 42. Fischer'in eserinden sadece Gül Baba ile ilgili kısım Saral

tarafından Almancadan çevrilmiştir. Sayfa numarası bulunmadığından internet erişim linki: Saral, İsmail Tosun (Erişim Tarihi: 16.05.2021). “Anton Karl Fischer’in Gözünden Müslümanların Budapeşte’deki Kutsal Ziyaret Yeri Gül Baba Türbesi”, <http://www.turkmacar.org.tr/anton-karl-fischerin-gozunden-muslimanlarin-budapestedeki-kutsal-ziyaret-yeri-gul-baba-turbesi/>.

Saral, İsmail Tosun (2006). Macaristan’da Osmanlı Kültürü Temsilcisi: Gül Baba. *Türk-Macar Dostluk Derneği Yayınları*, S. 59, s. 58-59.

Saral, İsmail Tosun (2017). Gül Baba Kimdir?. *Düşünce ve Tarih Dergisi*, S. 32, s. 32-40.

Saral, İsmail Tosun (2019). Gül Baba’nın Ölümü Tablosu. *Düşünce ve Tarih Dergisi*, S. 52, s. 58-60.

Tamas, Pinter (1998). Gül Baba Türbesi’nin Restorasyon ve Çevre Düzenlemesi Çalışmaları, Restorasyonu Dolayısıyla Macaristan Budapeşte Gül Baba Türbesi. *Kültür Bakanlığı Yayınları*, s. 16.

Tansel, Fevziye Abdullah (1968). Gül Baba Adı Verilen İki Ayrı Şahsiyet Molla Murad Divan’ı ve Sünbül Sinan. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, C. XVI, s. 67-78.

Tevetoğlu, Fethi (1952). Yıkıtılan Gül Baba Tekkesi. *Türk Folklor Araştırmaları Dergisi*, Yıl. 3, C. 2 S. 33, s. 515-516.

Uçman, Abdullah (1988). Gül Baba Hakkında Ahmed Hikmet Müftüoğlu’ndan Rıza Tevfik’e Bir Mektup. *Bir: Türk Dünyası İnceleme Dergisi*, s. 601-606.

Ürekli, Bayram (1991). Gülbaba ve Veli Baba’ya Ait Bir Şecere. *Türk Dünyası Tarih Dergisi*, S. 52, s. 46-52.

Yakıtıl, Emin (1981). Gül Baba. *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, S. 14, s. 184-188.

Yazar Adı Yok (1333). Cemiyet-i İslamiyesi’nin Mühim Bir Kararı Peşte’de Gül Baba Cami-i Şerifi. *Türk Yurdu*, Yıl. 6, S. 150, s. 308-309.

Yılmaz, Hacı (2017). Gül Baba'nın Balkan Bektaşiliğindeki Yeri ve Feyzname Adlı Eserinde Bektaşilik-Hurufilik İzleri. *Turkish Studies*, C. 12 S. 21, s. 532-566.

Yılmaz, Hacı (2000). Feyzname-i Misali Gül Baba. *Hacı Bektaşî Veli Araştırma Dergisi*, S. 15, s. 95-105.

Yılmaz, Mehmet Emin (2019). Osmanlı Macaristan'ında Tekkeler, Türbeler, Şehitlikler ve Mezar Taşları. *Vakıflar Dergisi*, S. 52, s. 157-204.

Yılmaz, Mehmet Emin (2020). Macaristan'daki Gül Baba Türbesi Hakkında Bazı Notlar. *Milli Mecmua Türk Düşüncesi II: Osmanlılar*, S. 17, s. 153-166.

2.3. Gül Baba Hakkında Yazılan Tezler

Gül Baba hakkında "YÖKTEZ" sisteminde 3 adet yüksek lisans tezine ulaşılmıştır. Tezlere, "YOKTEZ" sistemine "Gül Baba" kelimesi yazılarak ulaşılmıştır. 3 tezde edebiyat alanında yazılmıştır. 1 adet tez henüz hazırlanma aşamasında olduğundan içeriği görülemediği için bu listeye eklenmemiştir. Ulaşılan tez listesi aşağıda verilmiştir:

Aka, Esra (2019). *16. Yüzyıl Şairi Misali'nin Tuyuğlarının Hurufilik Bağlamında İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Rize: Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Dede, Mehmet (2001). *Divân-ı Gül Baba ve Transkripsiyonlu Metni*. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Güneş, Deva (2011). *Misali Divanı: İnceleme Metin*. Yüksek Lisans Tezi, Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

2.4. Gül Baba Hakkında Sunulan Sempozyum Bildirileri

Araştırıldığı kadarıyla Türkiye'de henüz Gül Baba'yı konu alan bir sempozyum bulunmamaktadır. Daha çok dini ilimler üzerinden Bektaşilik, Mevlevilik, Hurufilik üzerine sempozyumlar yapılmış olup bu sempozyumlar arasından Macaristan Budapeşte'de bulunan Gül Baba'ya dair 4 farklı sempozyum bildirisinde rastlanılmıştır. Merkezine Gül Baba'yı alacak bir sempozyum yapılması, Gül Baba'nın tarihe kattığı değer için gelecek

nesillerimize ulaşabilmesi açısından çok önemli bir adım olacaktır. Gül Baba'ya dair bildirilere yer veren sempozyumlar aşağıda listelenmiştir:

Agoston, Gabor (1988). 16-17. Asırlarda Macaristan'da Tasavvuf ve Mevlevilik. *I. Milletlerarası Mevlâna Kongresi Tebliğler Kitabı (3-5 Mayıs 1987)*, Konya: Selçuk Üniversitesi Yayınları, s. 222.

Bayram, Sadi (1999). Hacı Bektaş-ı Veli, Merzifon'da Piri Baba Budapeşte'de Gül Baba ve Bazı Bektaşi Vakıfları. *I. Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Sempozyumu Bildirileri (22-24 Ekim 1998)*, Ankara: Gazi Üniversitesi Türk Kültürü Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi, s. 59-62.

Çamkara Erginer, Ayşe (2018). Gül Baba Türbesinin Peşindeki Karakter: Molla Abbas Fransevi. *IV. Uluslararası Alevilik ve Bektaşilik Sempozyumu (18-20 Ekim 2018 Ankara) Bildiriler Kitabı*, Ankara: Gazi Üniversitesi Türk Kültürü Açısından Hacı Bektaş Veli Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi, s. 239-250.

Yılmaz, Mehmet Emin (2012). Macaristan'da Türk Mimari Eserlerinin Onarımları Üzerine Notlar. *Uluslararası Balkan Sempozyumu Bildirileri (5-7 Ekim 2012)*, Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, s. 475-493.

2.5. Gül Baba Hakkında Yazılan Ansiklopedi Maddeleri

Türkiye'deki ansiklopedilere bakıldığında müstakil olarak Gül Baba maddesi bulunmakta ve Gül Baba tekkesi ile türbesine dair bilgiler yine ansiklopedilerde yer almaktadır. Gül Baba'ya dair ulaşılan ansiklopedi maddeleri aşağıda listelenmiştir:

Bakırcıoğlu, Ziya (1976). Gül Baba. *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*. C. III. İstanbul: Dergâh Yayınları. s. 387.

Eyice, Semavi (1996). Gül Baba Tekkesi ve Türbesi. *TDV İslam Ansiklopedisi*. C. 14. İstanbul: TDV İslam Araştırmaları Merkezi. s. 228-230.

Kaçalin, Mustafa Sinan (1996). Gül Baba. *TDV İslâm Ansiklopedisi*. C. 14. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları. s. 227-228.

Köprülü, Orhan Fuat (1978). Gül Baba. *TDV İslam Ansiklopedisi*. C. 4. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları. s. 832-834.

Yazar Adı Yok (1970). Gül Baba. *Türk Ansiklopedisi*, C. 4. Ankara: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları. s. 345.

Yazar Adı Yok (1971). Gül Baba. *Meydan Larousse*, C. 5. İstanbul: Meydan Yayınevi. s. 414.

Değerlendirme

Yapılan bu bibliyografya çalışmasında Macaristan Budapeşte’de meftun olan Gül Baba’ya dair 19 kitap, 36 süreli yayın, 4 sempozyum bildirisi, 3 tez, 6 ansiklopedi maddesi olmak üzere toplam 68 esere ulaşılmıştır. Tablo 1’de Gül Baba üzerine yapılan yayınların oranları gösterilmiştir.

<i>Yayın Türü</i>	<i>Yayın Adedi</i>	<i>Oran (%)</i>
<i>Kitap</i>	19	27,94
<i>Süreli Yayınlar</i>	36	52,94
<i>Sempozyum Bildirisi</i>	4	5,89
<i>Tez</i>	3	4,41
<i>Ansiklopedi Maddesi</i>	6	8,82
<i>Toplam</i>	68	%100

Tablo 1: Yayın Türlerinin Yayın Adedine Oranları

Alan olarak bibliyografya denemesinde ulaşılan eserler edebiyat, tarih, mimarlık ve dini ilimler arasında dağılım göstermiştir. Ulaştığımız verilere göre bugüne kadar Türkiye’de Gül Baba’ya dair en çok çalışma süreli yayınlar başlığında, en az çalışma ise tez başlığı altında bulunmaktadır. Gül Baba ve türbesinin birçok alanda tez yazımına uygun olduğu şüphesizdir. Bu konuda üniversitelere büyük bir sorumluluk düşmektedir. Günümüzde detaylanan bilim dalları dikkate alındığında Gül Baba’nın sadece tarih, ilahiyat ve edebiyat gibi birkaç bilim dalı sınırlılığında incelenmesi yerine sosyal bilimlerin diğer dallarını da içine alan disiplinler arası çalışmalara konu yapılmasının daha

isabetli olacağı düşünülmektedir. Diğer yandan Gül Baba hakkında yapılan bilimsel toplantılar ve sunulan bildirimler de yeterli değildir. Gül Baba'ya dair yapılacak sempozyumlar özellikle mânevî ve kültürel mirasın aktarılması için çok önemlidir. Bu alanda da daha çok akademik çalışmaya ihtiyaç olduğu tespit edilmiştir. Türkiye ile Macaristan arasında bir kültür köprüsü kurulmasında Gül Baba önemli bir vesile olarak değerlendirilebilir.

Gül Baba vefatının üstünden yüzyıllar geçse dahi milletleri bir araya getiren mânevî bir bağ olarak yaşamaya devam etmektedir. Bu kültürel mirası Türk ilim camiası olarak gerek yurt içinde gerek yurt dışında tanıtmak vazifemiz olmalıdır. Gül Baba'ya dair yapılacak yeni çalışmalara bu bibliyografya denemesinin naçizane de olsa kolaylık sağlayacağı ümit edilmektedir.

Kaynakça

Başbakanlık Osmanlı Arşivi (BOA), Tapu Tahrir Defterleri (TT.d), 592/5a.

Beyhan, Mehmet Ali (2011). Mısır'a Giden Gemiye Radovişte'de Kömür İkmali Yaptırmak. *Türkiyat Mecmuası*, C. 21, s. 368-427.

Erdem, Tahir (1935). Gül Baba. *Isparta Halkevi Dergisi*, C. 2, s. 268-271.

Evliya Çelebi (2013). *Günümüz Türkçesiyle Evliya Çelebi Seyahatnamesi*. (Haz. S. A. Kahraman-Yücel Dağlı). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Eyice, Semavi (1996). Gül Baba Tekkesi ve Türbesi. *TDV İslam Ansiklopedisi*, C. 14, Ankara: TDV İslam Araştırmaları Merkezi. s. 228-230.

Hanılçe, Murat (2021) (haz.). *Veli Baba Menakıpnamesi*. Ankara: Seyyit Veli Baba Sultan Kültür ve Turizm Derneği Yayını.

Işık, Neşe (2012). Macaristan'daki Mânevî Sembolümüz Gül Baba ve Hakkındaki Efsanelerden "Derviş Baba'nın Gülleri" Adlı Efsanenin Çözümlemesi. *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, C. 34 S. 99, s. 209-230.

Kadıoğlu, Muhsin (2014). Kültürel Strateji Açısından Gül Baba Hakkındaki İlk Çalışma Rumbeyoğlu Fahreddin'in Makalesinin

Yeniden Değerlendirilmesi. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S. 69, s. 201-222.

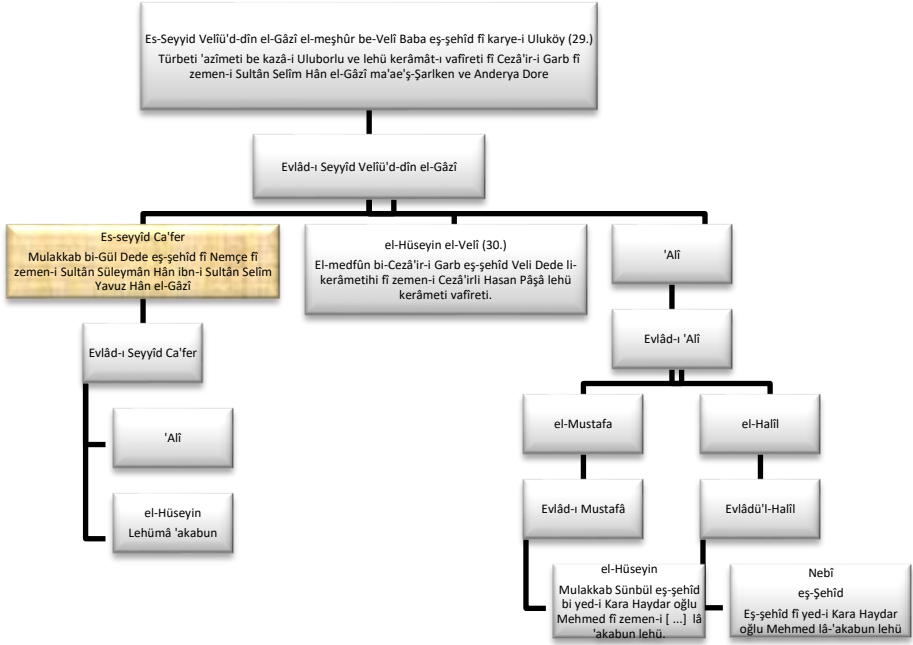
Namal, Yücel (2019). I. Dünya Savaşı Yıllarında Türk-Macar Dostluğuna Bir Örnek: Macaristan'da İslamiyet'in Resmi Din Olarak Kabulü (1916). *Avrasya Etüdlere*, Yıl. 25, S. 55, s. 119-161.

TİKA, (Erişim Tarihi: 10.05.2021). "Türk-Macar Dostluğunun Sembolü Gül Baba Türbesi Restorasyonu", <https://tika2014yonetim.tika.gov.tr/upload/2018/G%C3%BCI%20Baba/G%C3%9CL%20BABA.pdf>

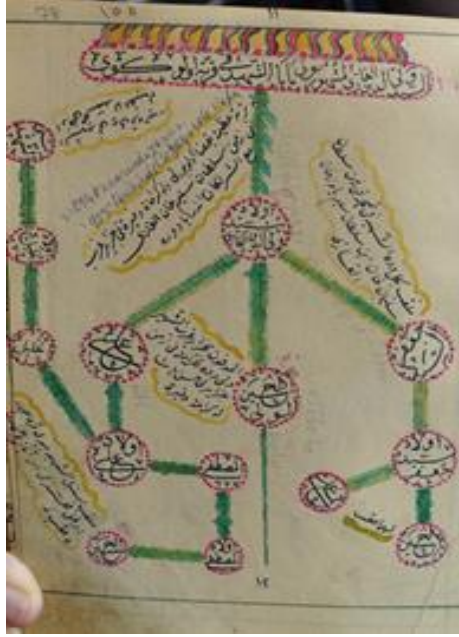
Yılmaz, Hacı (2017). Gül Baba'nın Balkan Bektaşiliğindeki Yeri ve Feyzname Adlı Eserinde Bektaşilik-Hurufilik İzleri. *Turkish Studies*, C. 12 S. 21, s. 532-566.

Yılmaz, Mehmet Emin (2015). Budin'de Mimar Sinan'ın Kiliseye Çevrilen Eseri Mustafa Paşa Camii. *Yedikıta*, S. 82, s. 58-61.

Yılmaz, Mehmet Emin (2019). Osmanlı Macaristan'ında Tekkeler, Türbeler, Şehitlikler ve Mezar Taşları. *Vakıflar Dergisi*, S. 52, s. 157-204.

Ek-1: Veli Baba Menakıpnamesi'nde bulunan şecerelerde Gül Baba'nın adının geçtiği kısmın transkripsiyonu (Veli Baba Menakıpnamesi, s. 155)

Ek-2: Veli Baba Menakıpnamesi'nde bulunan şecerelerde Gül Baba'nın adının geçtiği kısmın orijinali (Veli Baba Menakıpnamesi, s. 155)

Türbesine gitsün deyü tenekelerle memlû yağ bıraktıkları nasıl ki meşhûrdur. Biri dahî Seyyid Ca'fer'dir. Bu da Kânûnî Sultân Süleymân zamânının Nemce'ye berâber gidüb orada şehîden vefât eyledi. Seyyid Velü'd-dîn Gâzî hazretleri bu Seyyîd Ca'fer'i **Gül Dedem** deyü severdi. [silik] Ve Seyyîd Velü'd-dîn Gâzî Hazretleri bu mahdûmu [silik] Seyyid Ca'fer'e **Gül Battâl** demekle ma'rûf Ca'fer'in ismini virüb **Gül Dedem** dirdi. Diğêr oğlu Seyyid Hüseyin Velî'ye **Gül Battal oğlu Hüseyin Gâzî** ismini ve dahî kendi pederi ismini virüb âna Hüseyin Gâzîm dirdi. Ve diğêr oğlu 'Alî Seyyid Velü'd-dîn Gâzî Horâsân'dan dergâha geldiklerinde kadem-nihâde-i 'âlem oldular. Bu Seyyide Fâtıma Hazretleri mevsim-i bahârda Göl civârında Cebel-i

Ek-3: Veli Baba Menakıpnamesi'nde Gül Baba'nın Gül Dede olarak adının geçtiği sayfanın transkripsiyonu (Veli Baba Menakıpnamesi, s. 299)

Tekye-i Bektaşî Hazret-i Eş-şeyh Gül Baba'dır. Kal'a-i Budin'in Horos kapusu hâricinde Velî Beğ ılıcası kurbunda bir bâğ-ı İremezât misilli bir bayır üzre bir ma'mûr u âbâdân tekye-i fukarâ-yı Bektaşiyân'dır. Ve Ehl-i sünnet ve'l-cemâ'at fukarâ-yı erbâb-ı ma'ârifî gâyet çokdur. Cümlesi çete ve potura ve gazâyâ giden gâzîlerin bir alay sulehâ-yı ümmetden fakr [u] fâka erenleridir. Ve kış meydânlarında ve yaz meydânlarında gûnâ-gûn altun-misâl çerâğlar ve şem'dânlar ve kandîldânlar ve buhûrdân ve gülâbdânlar ile ârâste ve gûnâ-gûn cihâz-ı fakr ile, ya'nî zerdeste ve tabl u kudûm ve zîl ü pâlheng ve keşkûl ü teberler ile pîrâste olmuş bir âsitânedir. Ve her erbâb-ı ma'ârif olan seyyâhân-ı berr ü bihârân bu âsitânenin rûy-ı dîvârına birer gûne hüsn-i hat ile âsârlar ebyât-ı eş'ârlar tahrîr etmişler. Ve bu tekye-i bî-bedelin sâhibü'l-hayrâtı olan Mihaloğulları bu âsitânenin akârâtını kavî eylemek ile matbah-ı Keykâvûs'unda ni'met-i nefsesi âyende vü revende ve pîr ü cüvâna ve gebrâ vü tersâ ve pîr-i muğâna sofrâ-i bî-imtinânı mâh u sâl bi'l-guduvvi [ve]'l-âsâl ni'meti mebzûldur. Ve bizzât Hazret-i Gül Baba ürd-i behişt heşt behişt-vâr bir püšte-i şükûfezâr üzre bir kurşum örtülü kubbe-i âlî içinde medfûndur. Sandûkası yeşil çuka ile mestûr ser-i sa'âdetinde tâc-ı Bektaşî pür-nûrları var ve etrâfında gûnâ-gûn hüsn-i hatt-ı kelâm-ı izzetler ile zeyn olmuşdur. Hattâ cemî'i züvvârâna fukarâları ve pâ-bürehne ve ser-bürehne cânları ve mahbûb cân-ı cânân köçekleri her gelen kimesnelere mâ-i gül nisâr edüp micmereler ile ûd u amber yakup âdemin demâğın mu'attar ederler. Bu sultân Budin'in gözcüsüdür, himmetleri hâzır u nâzır ola. Bu sultânın aslı ve fer'i menâkıbı bâlâda münâsebetiyle tahrîr olmuşdur, rahmetullâhi aleyhi.

Şi'r-i münâsib li-nâmıkıhi:

Âşık-ı sâdık menem etdim ziyâret ben gedâ

Bülbül-i gûyâ gibi etsem fiğân ey Gül Baba.

Diğer beyt-i münâsib:

Sen Gül gül-i gülzâr-ı hakîkatde dedemsin

Aktâb-ı Budin Gülli Baba kân-ı keremsin

Kıt'a-i münâsib:

Merkad-i pâkine yüzünü süren

Değil elbet tehî o şâh-ı gedâ
Marzifon'dan gelüp vatan dutdu
Şeh Süleymân zamânı Güllü Baba.

Bu gûne şikeste beste ebyâtlarımızı hatt-ı müstekrehimiz ile âsitâne-i bâb-ı sa'âdeti kapaklarına küstâhâne tahrîr edüp ve âsâr-ı bed-eser edüp rûh-ı şerîfleriyçün bir Yâsîn-i şerîf tilâvet etdik. Kaddesenâllâhu bi-sırrıhi'l-azîz.

Ek-4: Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nde Gül Baba (Evliya Çelebi, 2013: 149-150).

Evkâf-ı Zâviye-i Gül Baba der hâric-i varoş-ı Budun

Zemîn-i Kilise-i Felheviz

Zemîn-i hâne-i Sen Mihâl Kapukaya ma'a zemîn-i Bostan ma'a kilise-i m. [ezbûr]-hâne 7

Zemîn-i hânehâ-i Papasân -bâb 5

Keşişhâne tâbi' kilise-i m.[ezbûr]-kıt'a 1

Zemîn-i hânehâ-i Ilıca-ı Kral Yanoş-bâb 4

Zemîn-i Galeta tâbi' zaviye-i m.[ezbûr]

Hâsıl ber-vech-i maktû' fî sene 250

Zikr olan zemîn ve kilise ve hâne-i kesân ve ârâzî-i bâğât ve bostân kadîmü'l-eyyâmdan ilâ haze'l-ân izn-i sultân emân ile zâviye-i Gül Baba fukarasının vakfiyet üzere tasarruflarında olub ve ellerinde temessükât-ı kaviye ve hüccec-i şer'îye bulunmağın vilâyet-i mezbûre müceddeden tahrîr olundukda defter-i cedîd-i hâkânîye vakfiyet üzere kayd olunub tasarruflarına temessük-i cedîd virilmiştir.

Ek-5: BOA. (Başbakanlık Osmanlı Arşivi) TT.d.592 (Budin livasının nüfus ve hasılatını ve Gülbaba evkafını havi mufassal tahrir defteri), H.29 Zilhicce 988/M. 4 Şubat 1581-III. Murad devri), vr. 5a. Belgenin Transkripsiyonu

ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه

ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه

ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه

ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه

ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه
ردی و دیم ی کا ، و د ه ی و ز د س د ه

Ek-6: BOA. (Başbakanlık Osmanlı Arşivi) TT.d.592 (Budin livasının nüfus ve hasılatını ve Gülbaba evkafını havi mufassal tahrir defteri), H.29 Zilhicce 988/M. 4 Şubat 1581-III. Murad devri), vr. 5a. Belgenin Aslı.

Ek-7: Restorasyon sonrası Gül Baba heykeli 2018 (TİKA: E.T. 03.12.2021)

Ek-8: Restorasyon sonrasında Gül Baba Türbesi 2018 (TİKA: E.T. 03.12.2021)